

תת"ע 2841/01/21 - מדינת ישראל נגד עורווה זאייד

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 2841-01-21 מדינת ישראל נ' זאייד

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
מאשימה באמצעות עו"ד ליאור מדינת ישראל
דוד
נגד
נאשם באמצעות עו"ד עמאד זאייד עורווה זאייד

החלטה

1. הונחה לפני בקשה לביטול כתב האישום מטעם ההגנה.

2. בהליך שלפני הוגש נגד הנאשם כתב אישום, ביום 8.1.21, בעבירות של אי ציות לאות שנתן שוטר במדים, שהורה לנאשם לעצור, באמצעות כריזה ואמצעים, ונהיגה ברכב, בקלות ראש, בכך שזגזג בין רכבים.

3. הנאשם מכחיש את המיוחס לו. לטענתו, במועד מתן הדוח, מושא כתב האישום, נרשמו לו ולנוסע שהיה עמו דוחות בגין אי עטיית מסיכה, ורישום הדוח שלפני נעשה כ"נקמה" בלבד מצד השוטר.

לגרסת הנאשם, בעת שנעצר על ידי שוטר, התנהלה בין הצדדים שיחה ידידותית, ובעת שנאמר לו ולנוסע שהיה עמו, שישלחו לביתם דוחות בגין אי עטיית מסיכה, הנאשם "זרק מילה גסה לעבר השוטר, התניע את הרכב והמשיך בנסיעה".

לטענת הנאשם, השוטר החליט לנקום בו על כך, ורשם לחובתו דוח בגין אי ציות להוראות השוטר. נטען שבדוח, בגין אי עטיית מסיכה, רשם השוטר "עצרתי רכב עם שני נוסעים ללא מסיכות", ובנסיבות אלה לא יתכן לייחס לנאשם עבירה של אי ציות לשוטר, שכן, כעולה מהדוח, הנאשם נשמע להוראות השוטר. עוד טענה ההגנה שלא יתכן שבאותו המועד נרשמו כנגד הנאשם 2 דוחות שונים.

4. הצדדים התייצבו לדיון בבקשה ביום, 19.9.21.

בדיון חזר הסנגור על טיעוניו. ב"כ המאשימה טען, מנגד, שלנאשם נרשמו 2 דוחות באותה השעה, שאינם סותרים זה את זה. האחד מתייחס לאי עטיית מסיכה והפרת הוראות הסגר, והשני מתייחס למרדף שהתנהל אחרי הנאשם, לאחר שזה קילל את השוטרים, החל בנסיעה, במהירות וברשלנות, ולא נענה להוראותיהם לעצור. הוטעם שעל טענת הנאשם להבחין במסגרת הליך של שמיעת ראיות.

הכרעה

5. לאחר שהאזנתי לטיעוני הצדדים, אני בדעה שיש לדחות את עתירת הסנגור לביטול כתב האישום מהטעמים הבאים:

6. דוקטרינת ההגנה מן הצדק, המעוגנת בסעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, מאפשרת לביהמ"ש לבטל כתב אישום, מקום בו "הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית". ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק מהווה מהלך קיצוני שבית המשפט אינו נזקק לו אלא במקרים חריגים ביותר. כך נפסק עוד בטרם עוגנה הדוקטרינה בחוק (ע"פ 4855/02, מדינת ישראל נ' בורוביץ' ואח' פ"ד נט(6) 776), וכך נותרו הדברים לאחר מכן (ע"פ 5672/05 טגר בעמ' ואחרים נ' אלי שיפמן ואח' 21.10.07).

7. שמעתי את טיעוני ההגנה והמאשימה, ואני סבורה שהמקרה שלפני אינו נופל בגדר אותם מקרים בהם יש לבטל את ההליך הפלילי, מטעמי הגנה מן הצדק, ולא הוכח לפני שהגשת כתב האישום עומדת בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

כעולה מהמסמכים שהוגשו, לנאשם, במועד האירוע, נרשמו שני דוחות, בגין עבירות שונות. דוח אחד בגין עבירות, לכאורה, של אי עטיית מסיכה, והפרת הוראות הסגר, והדוח השני, מושא כתב האישום שלפני, בגין אי ציות להוראות השוטר שהורה לנאשם לעצור, ונהיגה בקלות ראש.

הצדדים הציגו בדיון שלפני שתי גרסאות שונות. לטענת המאשימה במועד האירוע הנאשם ביצע שתי עבירות שונות. האחת, אי עטיית מסיכה והפרת סגר, ולאחריה אי ציות להוראות שוטר במדים, ואין בכך כל סתירה. ההגנה טוענת, מנגד, שהדוח השני הוגש על רקע נקמה בלבד של השוטר בנאשם, שקילל אותו.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, ועיינתי בדוחות, אני בדעה, שבשלב זה, לא הוכח לפני שכתב האישום שלפני הוגש על רקע "נקמה" בלבד, של השוטר.

יצוין שהעובדה שהנאשם עצר את רכבו במסגרת דוח בגין אי עטיית מסכה והפרת הסגר, אין בה כדי להוכיח שהנאשם ציית להוראות השוטרים, לאחר רישום דוח זה.

על כלל טענות ההגנה להבחן במסגרת הליך של שמיעת ראיות בתיק.

בהינתן האמור, הבקשה נדחית.

נקבע למתן תשובה לכתב האישום ליום 4.11.21 בשעה 11:00.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשפ"ב, 29 ספטמבר 2021, בהעדר
הצדדים.